

i de paafølgende Paragrapher, som have Hensyn dertil, ogsaa forandres; det er Noget, som maa være indlysende for Enhver.

Da ingen Flere begjærede Ordet, stred man til Afstemning, hvorved:

1) Udvalgets Forslag:

At § 13 affattes saaledes:

„Den, som bliver invalid efter en Tjenestetid af 20 eller flere Aar, saavel som den, der efter kortere Tjenestetid kommer saaledes til Skade, at vedvarende Forsørgelse efter § 11 bliver at tildele ham, faaer den under a (i § 12) nævnte Del af Invalidforsørgelsen tildelt som Pension, saa at kun det under b nævnte Tillæg vil være afhængigt af indtræffende Omstændigheder.“

vedtoges eenstemmigt med 58 Stemmer.

2) Ovennævnte Forslag som Paragraph vedtoges eenstemmig med 58 Stemmer.

3) Udvalgets Forslag til § 14:

Paragraphens 3 første Linier til „Maxima og Minima“ ændres saaledes:

„Dette Tillæg bestemmes indenfor de i Slutningen af § 12 under b for hver Afdeling fastsatte Maxima og Minima.

Lin. 18 og 19; for: „den tilstaaede Forsørgelse“ sættes: „det tilstaaede Tillæg“.

Lin. 26; for: „Forsørgelsen“ sættes: „Tillæget“.

3 Paragraphens Slutning tilføjes:

Er Invalidforsørgelsen kun tilstaaet for et Aar, bliver den ved Aarets Udløb, saafremt Invaliden har en kortere Tjenestetid end 20 Aar, helt at ansætte paany efter de ophyste Omstændigheder, dog i Overensstemmelse med de i § 12 fastsatte Regler.

vedtoges eenstemmig med 60 Stemmer.

4) § 14 (Anhang Nr. 79 Sp. 1243) med den vedtagne Forandring.

vedtoges eenstemmigt med 61 Stemmer.

§§ 15 til 19 incl. tilligemed de dertil hørende Ændringsforslag sættes derpaa under Forhandling.

Ordføreren: Det Ændringsforslag, som Udvalget har stillet under Nr. 10, angaaer de Individier af Underklasserne, som blive Invalidider i Fredstid; efter de Grundsatninger, som vi have lagt til Grund for Invalidid-Forsørgelsen i det Hele, er det nød-

vendigt at foretage en Rettelse i Udkastet, saaledes som det foresligger, og vi have troet, at dette Hensigtsmæssigt vilde opnaaes paa den Maade, at den ene Deel af Invalidforsørgelsen bestemmes paa samme Maade som for Krigs-Invaliderne, hvormod den anden Deel, nemlig det Tillæg, som gives, maa blive noget mindre, i Overensstemmelse med det Princip, der gaaer heelt igjennem Loven, at der skal gives noget mere til Krigsinvalidider end til Fredsinvalidider, et Princip, som Thinget allerede ifjor vedtog, og med Hensyn til hvilket vi ikke have fundet det fornødent at foreslaae nogen Forandring, da man ellers kom til at kuldkaaste den hele Lov. Men skøndt man giver et noget mindre Tillæg, saa vil det dog sees, at det Tillæg, som er foreslaaet, er meget passende, idet t. Ex. de i 1ste Klasse faae indtil 120 Rbd., foruden det, de faae paa Grund af deres Tjenestetid, hvorfor jeg antager, at Thinget vil billige det fremsatte Forslag.

Med Hensyn til vort Forslag til § 18, som gaaer ud paa, at Invalidforsørgelse ogsaa for Officerer af Reserven og Forstærkningen, Maanedslieutenanter og Personer, der, uden at være beklivede af Kongen, udføre civil- eller militaire Forretninger, skal afpasses efter Graden af deres Vansørbhed, skal jeg bemærke, at vi have troet, at det vilde være noget for meget, om man saaledes ubegrændset tillagde dem indtil det fulde Beløb, uanset hvormeget de vare komne til Skade. Det er beklivent, at de Folk, hvorom her er Tale, ikke staae som pensionsberettigede Embedsmænd, men som Folk, der, uden fra først af at være Militaire, deeltage i Krigen, og som vende tilbage til deres forrige Syssler, naar Freden er sluttet; forrige Aar vedtog Thinget at behandle disse Mænd lige med de i militair Tjeneste fastsatte, men vi have ikke troet at kunne gaae ind paa det, der foresligger, da det stiller dem for godt, hvorfor vi, som sagt, have foreslaaet, at deres Invalidforsørgelse skulde rette sig efter den Grad, hvori de ere komne til Skade.

Da ingen Flere begjærede Ordet, stred man til Afstemning, hvorved

1) § 15 (Anhang Nr. 79, Sp. 1244).

vedtoges eenstemmig med 58 Stemmer.